

Puterea lui Hristos

31 martie 2008

Gili Cârstea

Că Hristos a înfrânt puterea diavolului, este de netăgăduit. Misiunea Lui de a vesti un an de îndurare al Domnului, de a slobozi pe prinșii de război, fusese anunțată în profeții de secole.

Confuzia prezentă față de caracterul lui Dumnezeu vine din modul în care este înțeleasă puterea prin care Isus a înfrânt pe Satana. Opinia generală este că în cruce se află puterea lui Isus, și că diavolul a fost înfrânt datorită faptului că Hristos a reușit cumva să ajungă pe cruce. Dacă nu ajungea pe cruce, El nu ar fi biruit pe Satana.

O declarație a Domnului Hristos despre misiunea Sa ar trebui totuși să dea de gândit celor care îmbrățișează această poziție. Înainte de a fi răstignit, și nu după, El a afirmat că misiunea Lui a luat sfârșit:

„Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s-o fac” (Ioan 17:4).

Spiritul Profetiei comentează astfel acest verset, la foarte scurt timp după Minneapolis:

„Hristos a înălțat caracterul lui Dumnezeu, atribuindu-I lauda și realizarea întregului scop al misiunii Sale pe pământ – să-i facă pe oameni dreți prin descoperirea lui Dumnezeu. În Hristos au fost înfățișate înaintea oamenilor harul părintesc și perfecțiunea fără egal a Tatălui. În rugăciunea Sa chiar înainte de răstignire, El a spus: ‚Am făcut cunoscut Numele Tău. ‚Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac. ‚ Când scopul misiunii Sale a fost atins - descoperirea lui Dumnezeu în fața lumii - Fiul lui Dumnezeu a anunțat că lucrarea Sa a fost terminată și caracterul Tatălui a fost făcut cunoscut oamenilor” (ST 20 ian 1890).

În marea controversă nu avem de-a face cu o competiție despre forța fizică. Puterea nu se măsoară aici prin capacitatea de distrugere a combatanților. Este o luptă între minciună și adevăr, concentrată asupra a trei subiecte capitale: Caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și motivele controversii.

Puterea diavolului asupra omenirii constă în deformarea acestor realități. Puterea lui Hristos stă în demascarea acestor minciuni. De aceea spunea El că „viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine” (Ioan 17:3). Hristos ne-a dat viață, ne-a eliberat din capcanele morții, prin descoperirea caracterului lui Dumnezeu, caracter aflat în contrast marcant cu credința bisericii din vremea Lui.

Confirmările sunt zdrobitoare:

“Hristos a venit să reprezinte caracterul Tatălui Său, să câștige pe om înapoi la ascultare de Dumnezeu, să împace pe om cu Dumnezeu” (BE 1 nov 1892).

“Satana acuza pe Dumnezeu că posedă atribute pe care chiar el le posedă. Hristos a venit în această lume spre a descoperi caracterul lui Dumnezeu așa cum este în realitate. El este o reprezentare perfectă a Tatălui Său. Viața Lui fără păcat, trăită pe acest pământ în natură umană, este de deplină respingere a acuzațiilor lui Satana împotriva caracterului lui Dumnezeu” (BT 1 oct 1902).

“Lucrarea bunului samaritean reprezintă misiunea lui Hristos pentru lume. Mântuitorul a venit să descopere caracterul lui Dumnezeu, dragostea Lui pentru om. El a acționat exact cum ar fi acționat Tatăl în toate situațiile” (HM 1 oct 1897).

“Domnul cere de la urmașii Săi să fie reprezentanții Lui. Hristos a venit în lume să reprezinte caracterul lui Dumnezeu, și El a trimis slujitorii Săi să reprezinte caracterul Tatălui și al Fiului” (RH 28 oct 1890).

“Viața lui Hristos este o descoperire desăvârșită a caracterului lui Dumnezeu” (CA 8 apr 1903).

“Motivul pentru care este așa de dificil să câștigăm suflete pentru Hristos este acela că Satana este permanent angajat în deformarea caracterului lui Dumnezeu. Hristos a venit să descopere lumii pe Tatăl în adevăratul Său caracter, pentru ca mentalitățile false pe care oamenii le cultivă despre caracterul divin să fie îndepărtate” (RH 31 mai 1892).

“Înainte îngerilor și oamenilor, prin viața Sa de ascultare și slujire, Hristos a reprezentat caracterul lui Dumnezeu. ‘Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine’” (AU 1 iunie 1900).

Caracterul lui Dumnezeu fusese greșit înțeles, din cauza eforturilor fenomenale pe care diavolul le-a depus în acest scop. Folosirea forței pentru nimicirea lui nu numai că nu rezolva situația, dar mai rău o complica. Chiar dacă Satana murea de moarte naturală, și dispărea împreună cu toți îngerii lui, rebeliunea continua pe pământ, deoarece minciunile lui fuseseră crezute și acceptate ca fiind adevăr biblic.

Doar o corectă prezentare a caracterului lui Dumnezeu putea rezolva problema, și aceasta a fost misiunea lui Hristos. Când biserica rămășiței va avea șansa să audă această veste bună, descoperită în solia neprihănirii lui Hristos, redeșteptarea și reforma pe care ni le dorim de decenii nu se vor mai poticni în piața de obște.

Hristos a înfrânt puterea diavolului înainte de cruce, prin descoperirea caracterului lui Dumnezeu, pe care l-a pus în contrast total cu poziția bisericii acelei vremi. Ultima fază a marii controversă se va desfășura după același tipar, aducând sub ochii omenirii dragostea jertfitoare a lui Hristos, în contrast cu violența, cruzimea și ura lui Baal.